

LA FESTA I LES FESTES DE LES ENRAMADES

La festa vista des de la sociologia, i més concretament des de l'antropologia cultural i el psicoanàlisi, és sempre una purificació catàrtica. Un esclat de material reprimat: d'instints coartats per una moral ofegadora, i desitjos inhibits per una cultura - poc amiga de la lliberació de les tendències naturals. La festa ens permet fer el que està rigorosament prohibit fora del seu marc. En la festa i per la festa tot allò que està represaliat pels sistemes normatius que determinen les pautes de conducta col·lectiva és buida i d'aquesta manera els ciutadants recobren el seu equilibri psíquic. La rauxa, la il·lusió, el plaer, són els protagonistes de tota manifestació lúdica i festiva. Era, abans, únicament, en el context de la festa quan la gent estrenava el vestit, menjava bé, bebia, fins i tot s'embriagava, anava a dormir tard, gastava els diners, es visitaven els familiars i amics, per part d'aquells que vivien allunyats de la vila, i tot això - hauria esta -fora la festa- una conducta anòmala, descarrilada i censurable, en canvi, si quedava dipositada en els dies de l'esbarjo, adquiria una altra significació: el sentit propi d'una persona, d'elevat concepte de la ciutadania, i que viu immersa en el seu propi entorn popular. El que èticament i estètica podia ser perillós o recriminable deixava de ser-ho.

Es evident que el seny català, fet de racionalisme en combat dialèctic amb el sentiment i la instinctivitat, exigeix de tant en tant una sortida explosiva de material inconscient perturbador per al conscient. Sí, doncs, bé, la festa possibilita l'escapatori d'una vida curulla de tedi, i sempre mediatitzada per l'eixuta raó, es procura des de la ideologia dominant controlar l'home integrat a la massa que festiva. Això s'aconsegueix gent viatjar, perfectament camuflats, pel substrat ideològic de l'esbargiment - els valors establerts, i d'aquesta manera es crea una ambivalència. Ambivalència que sols es compatible amb la gran ambivalència de la filosofia que pesideix tots els costums de la vida catalana. Això és un xic difícil d'explicar, ja que per una banda la festa sembla una transgressió de valors institucionalitzats, i sens - dubte que ho és, però alhora es produeix la paradoxa en la que els valors violats es reforcen. Això s'explicita en què en la festa l'alteració de normes es denotativa, objectiva, però no ho és connotativament, subjectivament, fins i tot intencionalment. Si gratem per de sota la superfície de la festa, trobarem un recordatori del que es pot fer, però no s'ha de fer, que és el viure festivament amb tota la càrrega semàntica que això comporta, i el viure, en una paraula, - sense treballar. Per això penso que la ideologia de l'oci és quasi sempre conservadora, en tant que et familiaritza, sense moltes vegades hom adornar-se, amb el sistema de valors codificats. No podríem en conseqüència endinsar-nos en la significació profunda de les Enramades sense tenir present el què és la festa; i d'aquesta manera deixo per al proper número de PERXADA l'anàlisi psico-sociològica d'aquestes celebracions tan arrellades al tarannà de la nostra col·lectivitat.

AGUSTI CASANOVA I MASFERRER

THE SERVES' NEW COMPANY VEU I VIU...

Nits de banderetes, ninots, rodolins, músics, branques amb fulles verdes, atxes enceses, coets, "PASSADA" xotis, valsos, porrons de vi del racó o del - "terreno", SARDANA.

Matins de banderetes, ninots, rodolins, músics, branques amb fulles músties, ressaca, cercavila, ofici, trajo, clavells a la solapa, DANSA, vermut, - SARDANA.

Tardes de banderetes, ninots, rodolins, músics, branques amb fulles seques, paquet de "tabaco", Casino, CAFÈ-CONCERT-de-soroll, BALL robat-de la patata-decasats-decasades-delacarta-del'escombra-tangos-boleros-pasdobles, SARDANA.

Dies de gent, alegria, bon veïnatge, farra arreu de la vila: a la Plaça, al Castell, al Sorrall, a Magnès, a la Carretera, a...

THE SERVES' NEW COMPANY està d'ENRAMADES a ARBÚCIES!!!

ZUM ZUM